Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	2T/200/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3813010711
Dátum vydania rozhodnutia:	13. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Pavol Bielik
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2014:3813010711.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 13. 01. 2014 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému W. H.

r o z h o d o l :

Obžalovaný W. H., narodený XX. XX. XXXX v Z.,
okres B., bytom B., I .N. XX/X

j e v i n n ý, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí X. H., narodená XX. XX. XXXX a X. H. narodená XX. XX. XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza číslo 4T 118/2009 - 29 zo dňa 04. 08. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. 09. 2009, bol zaviazaný platiť matky detí W. H. výživné 175 euro mesačne a to do 15. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v Prievidzi vyhýbal od 31. 7. 2012 do 13. 01. 2014 tým, že jeden zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer pre neospravedlnené absencie, ďalší zamestnávateľ s ním skončil zamestnanie, pretože nenastúpil do práce po práceneschopnosti a dňa 27. 09. 2013 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie úradu práce, pretože sa nedostavil na výzvu, od 28. 03. 2013 to 10. 10. 2013 zaplatil poškodenej W. H. 271 euro a na výživnom jej zostal dlhovať 2704 euro, pričom rozsudkom Okresného súdu Prievidza číslo 1T78/2012 - 90 zo dňa 30. 07. 2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne číslo 23T o 111/2012 - 105 zo dňa 04. 02. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04. 02. 2013 bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písmeno b/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov v s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov,

t e d a:

- najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený

t ý m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z.

a za t o s a

o d s u d z u j e:

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písmeno m/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody 38 (tridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, potom čo neprijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne H., prečítal výpoveď svedkyne Z. z prípravného konania, podľa § 269 G. poriadku oboznámil rozsudky číslo listu XX - XX, potvrdenia číslo listu XX - XX, rodné listy detí číslo listu XX - 64, správy číslo listu 65 - 88, 102, 103, 105 - 107, register trestov číslo listu 108 - 109, trestný rozkaz číslo listu 117, odpor číslo listu 119 - 120.

T. ku skutku okrem iného uviedol, že obžaloba je pravdivá, došlo tam k niektorým omylom, keď pracoval u sestry svedkyne Z. nebola mu vyplatená mzda v celom rozsahu. Sestra sa aj na polícii vyjadrila, že výplatu mu nedá, radšej pošle jeho bývalej manželke. Na otázku prečo, či pre alkohol, uviedol, že to tak nebolo, aj keď to možno sestra tvrdila. U sestry pracoval v týždni niekedy 5 dní po 14 hodín. To, čo dostal na výplatu bolo len pre neho, na cigarety a podobne. Je pravda, že v žalovanom období bol zamestnaný v Tescu, pred nástupom do tejto práce bol práceneschopný, nemohol nastúpiť do tejto práce. Pracovný pomer v Tescu bol ukončený pre jeho absencie. Pracovný pomer u sestry bol ukončený preto, že išiel na protialkoholické liečenie, ukončenie pracovného pomeru mu nebolo riadne doručené. Výpoveď dostal počas protialkoholického liečenia. Je pravda, že výpoveď obdržal po ukončení protialkoholického liečenia. V Tescu bol zamestnaný krátko, dostal tam výplatu za mesiac asi 400 euro. Pracovný pomer v Tescu bol ukončený asi 27. 12 .2012, odvtedy prakticky nerobil nič, vedel, že je zle, chodil pomáhať sestre. Od ukončenia pracovného pomeru v Tescu ho živila priateľka, občas sa našla nejaká práca. V tej dobe bol evidovaný na úrade práce. Na otázku uviedol, že predtým ako nastúpil pracovať k sestre nebol evidovaný na úrade práce. U sestry pracoval asi pol roka, potom sa zaevidoval na úrade práce a bol aj chorý. V čase, keď bol v nemocnici bol vyradený z evidencie úradu práce. Na otázku uviedol, že je vyučený, respektíve rekvalifikovaný pekár, bol aj vojak, robil osobného strážcu. Vyučený je mechanik strojov a zariadení, nikdy to nerobil. Na otázku uviedol, že po rozvode predpokladal, že výživné bývalej manželke uhrádza jeho sestra. To bolo v roku 2009 alebo 2010. Snažil sa plniť si vyživovaciu povinnosť, zamestnať sa. Je pravda, že mal dlhy, pretože nemal peniaze musel si peniaze požičať. Je pravda, že viac začal piť, keď sa dozvedel, že bolo naňho podané ďalšie trestné oznámenie. Na protialkoholickom liečení bol asi 5 alebo 6krát. Na otázku samosudcu uviedol, že je pravdou, že vodičský preukaz mu bol odňatý súdom pre alkohol. Žiadosť o podmienečné vrátenie vodičského oprávnenia si nepodal. Na ďalšiu otázku uviedol, že v žalovanom období zaplatil poškodenej výživné vo výške 271 euro, nič viac.

Svedkyňa H. okrem iného uviedla, že to už trvá 4 roky, obžalovaný jej za žalované obdobie zaplatil len 271 euro na výživné. Obžalovaný žiadal, aby trestné oznámenie v tejto veci stiahla, mal mať od septembra nejakú dobrú robotu, už je január a nič z toho nie je. Vie, že obžalovaný robil v Cigli v pekárni, ona tam tiež robila, tiež robil v Tescu, teraz nemá informácie, či je niekde zamestnaný. V tej pekárni robili spolu asi pred štyrmi rokmi, prípadne pred šiestimi rokmi. V B. v Cígli pracuje sestra obžalovaného, svedkyňa Z.. Suma výživného 271 eura bola zaslaná ako výživné svedkyňou Z.. Urobila to preto tak, lebo keby ich dala obžalovanému, bol by ich minul. Nevie, či obžalovaný naďalej pije alkohol, nestretáva sa s ním, myslí si, že áno. Nevie, prečo obžalovaný skončil prácu v pekárni, možno to súviselo s tým, že raz do práce prišiel, raz neprišiel. Okrem výživného za žalované obdobia jej obžalovaný dlhuje aj ďalšie výživné, možno je to 9 000 euro. Do októbra minulého roku jej dlhoval na výživnom 2 354 eura, teraz je to už viac.

Svedkyňa Z. vo výpovedi v prípravnom konaní 29. 07. 2013 okrem iného uviedla, že obžalovaného zamestnávala vo svojej pekární, bol zamestnaný od 17. 04. 2013 do 07. 07. 2013. Bol pracovitý, neboli s ním problémy, ale čo sa týka dochádzky nebol presný, do práce meškal. Zamestnancom platí v naturáliách a v hotovosti, na účet. Z výplaty im odráta to, čo si zamestnanci zobrali, zvyšok im vyplatí na účet. Takto to fungovalo aj s obžalovaným s tým rozdielom, že zvyšok výplaty mu nedávala na ruku, lebo tento mal problém s alkoholom a peniaze by minul. Boli dohodnutí, že jej povie koľko má každý mesiac poslať poškodenej na výživné, ale doteraz tak neurobil, pre problémy s alkoholom bol na liečení, bol práceschopný od 14. 05. 2013 do 24. 06. 2013, po ukončení práceneschopnosti už neprišiel, čakala, že príde, ale nechodil, tak mu dala výpoveď k 07. 07. 2013. Dohodu o skončení pracovného

pomeru podpísal a prevzal až 25. 07. 2013. Obžalovaný mohol u nej pracovať naďalej, keby po ukončení práceneschopnosti nastúpil do práce.

Na čísle listu 54, 55 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza číslo 4C 118/2009 zo dňa 04. 08. 2009, právoplatný dňa 07. 09. 2009, na základe ktorého bol obžalovaný zaviazaný platiť na svoje 2 maloleté dcéry spolu výživné vo výške 175 euro mesačne k rukám poškodenej do 15. dňa v mesiaci, mesačne vopred.

Na čísle listu 56 až 59 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza číslo 1T/78 2012 zo dňa 30. 07. 2012 a rozsudok Krajského súdu Trenčín číslo 23 To 111/2012 zo dňa 04. 02. 2013, na základe ktorých bol obžalovaný odsúdený za neplnenie vyživovacej povinnosti poškodenej v období od 07. 09. 2009 do 30. 07. 2012 a bol mu uložený trest odňatia slobody 32 mesiacov, podmienečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 5 rokov a tiež mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné. Tiež mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe sa zamestnať. Skúšobná doba v tejto veci začala obžalovanému plynúť dňa 04. 02. 2013.
Na čísle listu 67 sa nachádza správa úradu práce sociálne veci a rodiny Prievidza zo dňa 13. 08. 2013, z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol viackrát evidovaný ako nezamestnaný, naposledy v období od 25. 02. 2011 do 15. 05. 2011, v prípade, že by počas sledovaného obdobia bol vedený v evidencii bolo by možné sprostredkovať mu vhodné zamestnanie podľa aktuálnej ponuky voľných pracovných miest s prihliadnutím na schopnosti a vzdelanie. Zo správy na čísle listu 69 z 10. 10. 2013, vyplýva, že obžalovaný bol evidovaný ako nezamestnaný aj od 29. 07. 2013 do 27. 09. 2013. Bol vyradený z dôvodu nedostavenia sa na kontakt do 6 dní od doručenia výzvy.

Na čísle listu 76 až 79 sa nachádza správa konateľky spoločnosti BMR-EU,s.r.o. Prievidza zo dňa 19. 07. 2013, podľa ktorej obžalovaný bol v ich firme zamestnaný naposledy od 17. 04. 2013 do 07. 07. 2013, pracovný pomer bol uzavretý na dobu neurčitú na 6 hodín denne, vyživovaciu povinnosť nenahlásil, pracovný pomer bol ukončený dohodou podľa § 60 zákonníka práce. Od 14. 05. 2013 do 24. 06. 2013 obžalovaný bol práceneschopný, po ukončení práceneschopnosti sa nedostavil do práce, tak dostal výpoveď.

Na čísle listu 84, 85 sa nachádza správa firmy D., podľa ktorej obžalovaný bol u nich zamestnaný od 16. 05. 2012 do 29. 05. 2012, mal dobrú pracovnú morálku, vyživovaciu povinnosť nenahlásil, pracovný pomer bol ukončený zo strany obžalovaného bez udania dôvodu, nakoľko u nich pracoval na dohodu o vykonaní práce.

Na čísle listu 86 sa nachádza správa G. M. Prievidza zo dňa 06. 08. 2013, podľa tejto správy obžalovaný bol u nich zamestnaný od 10. 10. 2012 do 31. 12. 2012, v období od 14. 12. 2012 do 31. 12. 2012 mal vykázanú neospravedlnenú absenciu, nevedel dokladovať práceneschopnosť, pracovný pomer s ním bol ukončený podľa § 72 zákonníka práce v skúšobnej dobe.

Na čísle listu 102 sa nachádza správa lekárky W.. O. z 23. 09. 2013, podľa ktorej obžalovaný bol u nej naposledy vyšetrený 17. 01. 2011, nemá vedomosť o tom, že by bol v roku 2013 práceneschopný, nemá k dispozícii jeho zdravotný záznam.

Na čísle listu 103 sa nachádza správa lekárky W.. O. zo dňa 26. 09. 2013, podľa ktorej obžalovaný od 14. 05. 2013 do 23. 06. 2013 bol hospitalizovaný v PL Veľké Zálužie.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z., pretože najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní v podstate doznal a aj keď súd z dôvodov potrebných na ustálenie výšky dlžného výživného a žalovaného obdobia, vyhlásenie obžalovaného neprijal, trestná činnosť obžalovaného okrem jeho vlastného priznania je preukázaná aj výpoveďou poškodenej Cmarkovej, svedkyne Beláňovej a obsahom listinných dôkazov, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a sčasti oboznámené na hlavnom pojednávaní. Zavinené konanie obžalovaného

vyplýva zo skutočností, ktoré sú uvedené v skutkovej vete rozsudku, a to, že jeden zamestnávateľ s obžalovaným v žalovanom období ukončil pracovný pomer pre neospravedlnené absencie, ďalší zamestnávateľ s ním skončil pracovný pomer, pretože obžalovaný po ukončení práceneschopnosti nenastúpil do práce a tiež z toho, že hoci už bol obžalovaný evidovaný na úrade práce, z evidencie bol vyradený, pretože sa nedostavil na povinný kontakt. Je tiež preukázané, že za obdobie od 31. 07. 2012 do rozhodnutia súdu dňa 13. 01. 2014 obžalovaný, cestou zamestnávateľa, uhradil poškodenej výživné len vo výške 271 eura a zostal tak dlhovať na výživnom celkom sumu 2 704 eura. Všetky vyššie uvedené skutočnosti viedli súd k tomu, že uznal obžalovaného za vinného zo žalovanej trestnej činnosti, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov bol doteraz 7 krát súdne trestaný, trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia za rovnakú trestnú činnosť vo veci Okresného súdu Prievidza číslo 1T 78/2012.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona a za použitia ustanovenia § 38 ods. 4, § 37 písmeno m/ Trestného zákona súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 38 mesiacov, pričom pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest považuje súd za primeraný, dostatočne vystihujúci spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a za trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchateľmi obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.